

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ, FAKULTA ARCHITEKTURY

VYJÁDRĚNÍ VEDOUcíHO DIPLOMNí PRÁCE

Diplomant: Bc MICHAELA VIKTORÝNOVÁ

15120 Ústav krajinářské architektury

Školní rok 2019/2020 LS

Název práce: **KRAJINA HORNÍCH CHOBOLIC**

1.0 Úvod:

Podnět ke zpracování této práce lze vystopovat zpět k návštěvě zástupce italských investorů v našem ateliéru. Tato skupina je dnes majoritním vlastníkem půdy a nemovitostí v oblasti Horních Chobolic. Krajina, která jim podle jejich slov trochu připomínala Toskánsko se má stát znovu krajinou ovoce a také vína. Součástí jejich záměrů je i proměna chátrajících stavení a ruin na objekty sloužící agroturismu a zemědělské produkci. Zadání vycházelo ze snahy ovlivnit někdy poněkud naivní uvažování nových vlastníků půdy. O těchto podnětech se Michaela Viktorýnová nezmiňuje, ale považoval jsem za nutné se o nich zmínit. Ve své práci se Michaela Viktorýnová soustřeďuje téměř převážně na extravilán obce.

2. 0 Analýzy

Analytická část je zpracována velmi kvalitně. Člověku neznalého místních podmínek nabízí podrobný úvod do problematiky. Vše je doplněno vlastními poznámkami a postřehy. Autorka klade důraz na prostupnost krajiny, protierozní opatření a práci s vodou. (Zde si dovoluji poznámku: Ne vždy jsou šipky označující vodoteče v souladu s podloženou topografií.) Domnívám se, že tento dokument by měl mít i osvětovou funkci. Zde by bylo na místě, alespoň krátce vysvětlit některé pojmy, třeba ve formě dodatku na konci práce. (Např. sukcese, remízek atd. Ostatně remízek je graficky vyjádřen podobně jako stromořadí, jen se trochu více vrtí)

3. 0 Koncept

Michaela v krajině opatrně a s pokorou našlapuje. Poučena historií se snaží krajině vrátit stopy dřívějšího měřítka. Chápe, že návrat zpět do krajiny roztroušených sadů dnes možný není. Neumožňuje to ani hluboce zjizvená krajina, změna vlastnických vztahů anebo způsob hospodaření. Z navrhovaných zásahů je evidentní, že historická stopa je palimpsestem, jehož stopa je tu i tam nečitelná. Do místa se vrací staré cesty lemované alejemi anebo stromořadími. Jen tam, kde je potřeba se dostat na pozemek jsou stromy vynechány. Škoda, že tento princip je aplikován trochu příliš mechanicky. Naši předkové často označovali zvláštní místa kapličkami, křížky anebo místa pramenů skupinami stromů. Někdy důvodem k zasazení stromu bylo místo odpočinku v celodenní lopotě. Cesty slouží nejen k propojení, ale současně ke zmirňování eroze. V závěrečné části se autorka snaží konkretizovat svůj návrh i objekty vytvářené rukou člověka. Součástí návrhu je i naučná stezka, zřejmě určená i budoucím agroturistům, o nichž se však autorka nezmiňuje.

2.0 Hodnocení

Práce Michaely Viktorýnové odráží citlivost autorky a její vnímavost i k malým nuancím, které by mohly neinformovanému oku uniknout. Úvodní část – informační podhoubí má nespornou kvalitu. Trochu váhám jak hodnotit koncepční část. Ne v aspektech velkého měřítka, ale v nabízených detailech. Ty působí z hlediska designu opotřebovaně a anemicky. Evidentně nejsou ve středu Michaelina zájmu. Přitom zde byla možnost hledat alternativy k tak často rustikalizovaným klišé. Příležitostí byla spousta. Studánky, místa zastavení, skryté pozorovatelné, úly atp. to vše je možné znovu interpretovat. Zde by se ukázalo, zda je autorka schopna navrhovat celostně anebo zda bude tyto prvky delegovat jiným profesím. Perspektivy a skeče mají příliš povšechný charakter a z hlediska uživatele jsou málo návodné. Textová část je jasná až na pár nejasností. Je výraz „ventilovat vodu do ovzduší“ součástí profesionálního žargonu? Chybí mi i přesvědčivější exkurze do intravilánu Horních Chobolic. V této vesnici je zástavba velmi roztroušená a krajina jí intenzivně prostupuje. Zadání práce vzniká na začátku a nic nebrání jeho obohacení. Přes tyto výtky mne Michaela Viktorýnová zcela přesvědčila, že dokáže citlivě pracovat s krajinou. Věřím, že bude aktivním členem armády krajinných ranhojičů, které tak zoufale potřebujeme.

Hodnocení B – velmi dobře

Praha 25. června 2020

Vladimír Sitta, vedoucí diplomové práce

